

Més impostos, menys contraban

ÀLVAR VALLS

Si haguéssim de resumir en una sola frase quines són les perspectives que poden polaritzar l'actualitat d'Andorra per a l'any que és a punt de començar, indubtablement diríem que el 2000 serà per als andorrans l'any dels impostos. Es a dir, l'any en què entrarà en vigor una llei que crearà figures impositives en transaccions i en sectors que fins ara no havien estat gravats. Això mateix ja es va dir i repetir ara fa un any que seria la novetat d'aquest 1999, sense comptar que el país del Pirineu és una terra de digestions lentes. Ara ja sí, el projecte de llei ha començat a tramitar-se al Consell General (el Parlament del principat), i seria molt difícil que la majoria parlamentària liberal no l'aproves durant el primer semestre de l'any, necessitat com està el seu govern de noves fonts de recursos per nodrir uns pressupostos de l'estat que l'any en curs s'acaben de tancar sense dèficit però amb severes restriccions a la inversió pública.

El projecte impositiu, que és la primera fase d'unes previsions més àmplies, comprèn la gravació de les transaccions immobiliàries i la instauració d'un impost general indirecte sobre l'activitat de les empreses de serveis i els professionals liberals, que s'afegirà a la tradicional font principal de recaptació de recursos de l'estat andorrà, la taxa a l'entrada de mercaderies, anomenada impost general indirecte. D'aquesta manera es pal·liarà la radical minva d'ingressos en l'erari públic que ha produït ja l'últim any el descens de les importacions de tabac ros anglès i americà, reexportat després via contraban, que havia pres unes proporcions inaudites i que als anys 97 i 98 una enèrgica operació policíaca de l'estat espanyol i una estirada d'orelles de Brussel·les han fet que finalment l'estat andorrà renunciés a la política de to-

lerància amb la promulgació i l'aplicació d'una llei antifrau.

En el terreny de la política, la majoria liberal liderada pel cap de govern, Marc Forné, continua la seva còmoda legislatura dins la cambra parlamentària, que Forné ja ha anunciat que esgotarà fins al final, l'abril del 2001. Al seu enfront, una oposició formada per tres partits que es reclamen progressistes malda des de fa temps, sense acabar-ho d'aconseguir, per construir una alternativa al conglomerat liberal. Els resultats de les eleccions comunals del passat 12 de desembre, en què ni la majoria liberal ni els intents d'unió de l'oposició de progrés han obtingut resultats apreciables com a grans partits en alternança, han vingut a confirmar la persistència de la tradicional atomització del mapa polític andorrà, fortament centrat encara, en el sisè any constitucional, en els regnes de taifes

ACTUAL

L'activitat econòmica andorrana es veurà afectada per la nova política fiscal del govern.

L'actualitat andorrana quedarà copsada per l'entrada en vigor d'una nova llei que crea figures impositives en transaccions i sectors fins ara exempts.

parroquials. Existeix, però, la consciència de la necessitat d'arribar a un sistema amb dues grans forces alternants, una operació a la qual indubtablement la classe política s'aplicarà a fons durant els propers mesos, intentant vèncer la dificultat de la inexistència o el poc pes específic de les ideologies en el seu si.

En l'àmbit de l'economia i la societat, el país del Pirineu continua reproduint, dia rere dia, la seva pròpia història, caracteritzada per una innata capacitat d'iniciativa que permet a Andorra afrontar amb èxit a cada moment els reptes de l'adequació d'un país de serveis, d'economia turística i comercial. La crisi que als últims anys ha experimentat el tradicional model de comerç basat en el diferencial fiscal i orientat a l'oferta quantitativa més que qualitativa, està essent superada per una remodelació vers una oferta de qualitat, complementària al gran motor de l'economia andorrana en què s'han convertit les cinc estacions d'esports d'hivern. Una operació en la qual es produeix la sagnia d'aquells petits comerciants amb poca capacitat emprenedora o amb pocs recursos inversors, en favor de les grans cadenes sectorials andorranes o de fora, cada cop més implantades.

En definitiva, Andorra continua amb la seva proverbial lentitud però sense aturar el procés de modernització que va iniciar en el terreny institucional amb la Constitució del 1993 i que lentament relliga també un teixit social que parteix d'una total disgregació de la societat civil. Una modernització imprescindible també en el terreny social i en l'enfortiment com a país paral·lel a l'afirmació com a estat, ja que a mitjà termini seria difícilment justificable que un territori de 464 quilòmetres quadrats enclavat com una illa enmig de la Unió Europea tingués com a única raó d'existir la de ser un territori econòmic que, malgrat la seva gloriosa i exemplar història, hagués perdut l'ànima de país. Un perill del qual no tothom, al petit país del Pirineu, n'és prou conscient.